

pag. 450; Pennottus, in *Histor. tripart.*, lib. II, cap. 74. * De ordinis hujus vicibus sæculo I. vide, si lubet, opusculum citatum ad n. 98 *.

(81. *Sancti Pauli primi Eremitæ congreg. Lusitana* instituta est sub Regula S. Augustini circa annum Domini 1362. Tamburin., *loc. cit.*, n. 74; Pennottus, *cit.*, lib. II, cap. 74, ubi dicit, fuisse jam antea institutam in Ossa rupe quadam satis aspera ejusdem Provinciae.

(82. *Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum Reformatorem et Discalceatorum congregatio* instituta fuit anno 1599, prout apparet ex constitutione Clementis VIII, incip. *Ad militantis Ecclesiæ regimen*. Tambur., *loc. cit.*, n. 73, et alii.

(83. *Discalceatorum Reformatorem Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum congreg.* Gallica similis Instituti, ac antea dicta, fuit erecta in Gallia auctoritate Gregorii XV et Urbani VIII, ut apparet ex Litteris de ejus ordine datis a cardinali Octavio Bandino ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum protectore, sub die 27 Febr. 1624, incip. *Cum universæ congregationi*, et ex ejusdem Urbani VIII, const. incip. *Alias a nobis*, sub die 28 Febr. 1631, apud Tamburin., *loc. cit.*, n. 76.

(84. *Discalceatorum Reformatorem B. Mariæ de Mercede congregatio* initium habuit circa annum Domini 1613, sollicitante P. Joanne Baptista a Sanctissimo Sacramento; quam reformatam novam congregationem confirmavit Paulus V, const. incip. *Inter omnes*; et hujus reformatæ discalceatæ congregationis Fratres separavit totaliter a calceatis, et item vicarium generalem pro ipsis creavit Gregor. XV, const. incip. *Apostolici muneris sollicitudo*; quod et confirmavit Urbanus VIII, const. incip. *In sede*. Tamburin., *loco cit.*, n. 77, et alii.

(85. *Sancti Antonii abbatis in Flandria congr.* instituta est anno 1615, sub Pontificatu Pauli V, a quo est ei data Regula Sancti Augustini, et ejus unicum monasterium castelletum nuncupatum, subjectum est provinciali Belgico Augustiniano, salvis tamen hujus congregationis particularibus constitutionibus et privilegiis. Tamb., *loc. cit.*, n. 78; Barbosa, *loc. cit.*, n. 165.

(86. *Alexianorum Fratrum congregatio*, sic dicta, eo quod ejus alumni S. Alexium sibi in patronum delegerint, instituta fuit a piis quibusdam viris circa annum Domini 1309. Hos Regulæ S. Augustini addixit Henricus Surdemanus ex familia eremitica S. Augustini, ut refert Crusenius, in *Monast.*, part. III, cap. 11, ubi addit, ab officio sepeliendi mortuos, quod est eorum principale Institutum, vocari *Vespillanes*; de cætero sunt simpliciter laici, nullis sacris initiati. Miræus, *De orig. ord. S. August.*, lib. I, cap. 28; Tamb., *loc. cit.*, n. 79; Barb., *loc. cit.*, n. 141.

(87. *Bonorum hominum congr.* sub Regula S. Augustini instituta fuit circa aon. 1237, a quodam Richardo Cornubiæ comite Hen-

rici III regis Angliæ fratre, qui, ædificato monasterio in Villa Bercanstediensis, vicissimo quinto a Londino milliario, ibi cum aliquot bonis hominibus, et religiosis viris Regulam S. Augustini observabat. Tamb., *loc. cit.*, n. 80; Morigia, in *Histor. relig.*, c. 72. * De religiosis ordinibus, qui in Anglia ante impiam Henrici VIII a catholica fide defectionem floruerunt, legantur *Monasticon Anglicanum, sive Pandectæ cœnobiorum Benedictinorum, Cluniacensium, Cisterciensium, Carthusianorum a primordiis usque ad eorum dissolutionem, per Rogerium Dodsworth Eborac., Guglielmum Dugdale Warwic. Londini. 1653, Job. Stevens, The history of the antiens abbeys monasteries, etc., London 1722, ac Thomæ Tanner Notitiæ monastica, London 1749 *.*

(88. *Clericorum hospitaliariorum congr.* instituta fuit circa annum 1300 a P. Augustino Novello cancellario primus Manfredi regis Siciliae, deinde pœnitentiario, et a secretis et confessionibus Bonifacii VIII, electo in septimum generalem eremitarum S. Augustini, quo munere rejecto, hanc familiam erexit Senis sub Regula S. Augustini, quam congregationem confirmavit idem Bonifacius VIII. Barb., *loco cit.*, n. 140; Tambur., *loc. cit.*, n. 81; Crusen., in *Monast.*, part. III, c. 10.

(89. *Clericorum vitæ communis congr.* sic dicta eo quod ejus alumni in communi vivant apostolorum more, instituta fuit sub Regula S. Augustini anno 1376, a Gerardo Daventriensi ad Isalam fluvium in Germania inferiore, nato in urbe episcopali Daventria archiepiscopi Trajectensis suffraganea. Barb., *loc. cit.*, n. 145; Tamb., *loc. cit.*, n. 82; Morigia, in *Hist. relig.*, c. 59; Marulus, in *Ocean. religion.*, l. III, pag. 197.

(90. *Theatinorum clericorum congr.* instituta est circa annum 1524, sub Regula S. Augustini a Joanne Petro Caraffa Neapolitano, archiepiscopo Theatino, postea Summo Pontifice Paulo IV. Unde ejus clerici dicti sunt Theatini: is enim, resignato in manibus Summi Pontificis episcopatu, una cum S. Cajetano Thienensi, et Bonacio Alexandrino, et D. Paulo consiliario Romano, facta solemnī professione, Romæ primo suam congregationem fundarunt, quam confirmavit Clemens VII, constit. incip. *Exponi*; hanc congregationem dictus Joannes Petrus Caraffa univit cum Somaschensi, sed postea ad summum Pontificatum assumptus, et Paulus IV dictus, Theatinorum congregationem a Somaschensi separavit, et pristinum solum institutum servare coegit ut in ejus const. incip. *Aliquot ab hinc annis*. Barb., *loc. cit.*, n. 158 et 160; Tambur., *loc. cit.*, n. 83; Morigia, in *Orig. religion.*, lib. I, cap. 76; Marulus, in *Ocean. religion.*, lib. IV, pag. 368.

(91. *Sancti Pauli Decollati, seu Barnabitarum congregat.* sic dicta, quod Sanctum Paulum præcipue elegerit in patronum, instituta est a tribus nobilibus Mediolanensi-

bus, nempe Bartholomæo Ferrario, Jacobo Antonio Morigia, et Antonio Maria Zacharia, anno 1526. Dicuntur hujus insignis ordinis religiosi vulgo *Barnabita* a collegio S. Barnabæ apostoli, quod primum Mediolani habuerunt et caput ordinis statuerunt. Hunc insignem ordinem approbavit et confirmavit Clemens VII, constit. 37, incip. *Vota*. Barbosa, *loc. cit.*, n. 159; Tambur., *loc. cit.*, n. 84; Morigia, in *Origine religion.*, lib. I, cap. 66; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. V, pag. 397. * Ab Innocentio X, extincta perpetuo congregatio ista fuit constit. *Cum sicut*, die 22 Junii 1641, *Bullar. Rom.*, edit. Mainardi, tom. VI, part. III, pag. 221 et seqq. *

(92. *Boni Jesu clericorum regularium congregat.* in civitate Ravennæ instituta fuit circa annum 1526, a quadam virgine Margarita ejusdem civitatis, ministerio duorum sacerdotum ejusdem urbis, domini Leonis et domini Hieronymi, qui primi tunc ordinem professi sunt sub Regula S. Augustini cum propriis constitutionibus. Pennott., in *Histor. tripartit. canonico. regular.*, lib. II, cap. 74; Marulus, in *Ocean. religion.*, lib. V, pag. 398; Tamb., *loc. cit.*, n. 85; Barb., *loc. cit.*, n. 157.

(93. *Clericorum regularium Somaschæ, seu S. Majoli congregatio*, sic dicta a primo monasterio constructo in Somascha dago inter Mediolanum et Bergomum, et a celebri collegio S. Majoli in civitate Papiæ, instituta fuit a B. Hieronymo Æmiliano (141) patricio Veneto, circa annum 1526, et confirmata fuit a Paulo III, const. incip. *Ex instructo*; et S. Pius V, sub Regula S. Augustini reposuit, et nomen ipsi congregationi imposuit, nempe clericorum regularium S. Majoli Papiæ, seu Somaschæ, ut in ejus constit. incip. *Injunctum*; huic congregationi Joannes Petrus Caraffa episcopus Theatinus univit suam congregationem Theatinorum, sed postea ad summum Pontificatum assumptus, et Paulus IV dictus, Theatinorum congregationem a Somaschensi separavit, et pristinum solum institutum servare coegit, ut in ejus constit. incip. *Aliquot ab hinc annis*. Tambur., *loc. cit.*, n. 86; Barbosa, *loc. cit.*, n. 160; Morigia, *De origine religion.*, lib. I, cap. 68; Marulus, in *Ocean. religion.*, lib. V, pag. 394.

(94. *Ministrantium infirmis clericorum regularium congregatio* instituta est a sancto Camillo de Lellis sacerdote Neapolitano, ex oppido Bucianeo diocesis Theatinæ oriundo, egregiæ sanctitatis viro, circa annum 1586, et tunc sub Instituto simplicis congregationis eam approbavit Sixtus V, constit. 15, incip. *Ex omnibus*; et postea sub Instituto religionis cum quatuor votis solemnibus, incluso scilicet quarto de peregrini ministerio ægrotantibus exhibendo, etiam peste laborantibus, fuit confirmata a Gregorio XV, constitutione 27, incip. *Illius*, et de hac congregatione multa ha-

(141) Hunc inter sanctos ritu solemnī Clemens XIII restitit.

bentur in constitutione 75 Clementis VIII, incip. *Superna*. Barbosa, *loco cit.*, num. 199; Tamburin., *loc. cit.*, num. 87; Marulus, in *Ocean. religion.*, lib. V, pag. 426; Pennott., in *Historia tripart.*, lib. II, cap. 74, ubi asserit alumnos hujus congregationis vivere sub Regula S. August.

(95. *Minorum clericorum regularium congreg.* a VV. August. Adurno Januen. et Francisco, ac Augustino Caraccioli Neapolitanis (142), æque pietate, ac nobilitate conspicuis, æræ vulgaris anno 1588 orta est. Eam illico summus ille, ac vere maximus Pontifex Sixtus V tanta benignitate et studio est complexus, ut nedum Bulla incip. *Sacræ religionis*, instar cæterorum regularium ordinum approbarit, sed ei iusper honoris ergo, et in proprii amoris pignus ac argumentum, *Minoritarum* titulum communicarit; eandem plurimi, qui Sixto successere, Pontifices confirmatione Apostolica et privilegiis amplissimis ornare. Gregorius nempe XIV, Bulla incip. *Ut ea quæ ad religionis propagationem*. Et alia incip. *Romanus Pontifex*. Clemens VIII, bulla incip. *Sacræ religionis propagationem*. Paulus V, bulla incip. *Decet Romanum Pontificem*. Et alia incip. *Cum sicut nobis*. Et ne diutius immoremur, novissime Benedictus XIII, bulla incip. *Sacrosanctum Apostolatus officium*.

Ad tria vota consueta hæc congregatio addit quartum de ecclesiasticis dignitatibus non ambiendis, quæ omnia quotannis renovat in pervigilio Epiphaniæ: et supra consueta cæterorum ordinum munia, tum orandi, tum psallendi, tum concionandi, tum sacramenta fidelibus ministrandi, aliaque in Dei cultum, in Ecclesiæ splendorem, in sui et proximi utilitatem vergentia peragendi, id habet proprium et peculiare, ut perpetuo suos alumnos in orbem singulis horis diei ante sanctissimæ Eucharistiæ sacramentum orationi mentali per horam velit addictos; qui propterea etiam *semper orantes* populari prænominē nuncupantur.

Plurimos huc usque viros pietate insignes, et doctrina celebres edidit hæc congregatio, quas in Chronico ordinis Romæ edito typis Joannis Francisci Buagni, anno 1710, fuse recenset Pisellus, lib. prim., cap. prim.

(96. Sub Regula S. Augustini militarunt, et adhuc militant etiam plures ordines Militares seu Equestres, et in primis *Equestris ordo Sancti Lazari*, alias de anno 1119 institutus, et a Gregorio IX, qui simul Regulam Sancti Augustini his equitibus servandam tradidit, confirmatus, seu, ut verius videtur, Alexander IV eundem ordinem sub dicta Regula Sancti Augustini approbavit constit. 1, incip. *Cum a nobis*. Hic tamen ordo unitus fuit ordini S. Mauricii a Gregorio XIII, constit. incip. *Pro commissa*, quam unionem approbavit etiam Clemens VIII, const. 102, incip. *Decet*.

(142) Ex his Franciscus Caracciolus beatorum catalogo ascriptus a Clemente XIV fuit.

(97. *Equestris Ordo Sancti Sepulcri* secundum Mennenium in lib. *De symbol. et origin. Equestr. ordinum*, tit. *Ordo Equit. Sancti Sepulcri*, et Patrem Marianum a Malco Minorum de Observantia, part. II, libr. XIII, cap. 4 suæ *Terræ sanctæ illustratæ*, fertur institutus a sancto Jacobo Apostolo primo episcopo sanctæ Civitatis Hierusalem, anno 96 post Nativitatem Christi, et 63 post ejus mortem, ad hoc ut assisterent custodiæ Sanctissimi Sepulcri Domini nostri Jesu Christi. Alii volunt, fundatorem hujus ordinis fuisse invictissimum prædicatorum erectus est sub Regula S. Augustini, et protectione S. Thomæ martyris, a quo nomen desumpsit, ut constat ex bullis Summorum Pontificum apud Mennenium, *De Equestr. ordin. symbol. et orig.*, pag. 38, ubi refert hanc inscriptionem, ibi: *Magistro et fratrib. Militiæ Hospitalis S. Thomæ martyris Cantuarien. Acconen.* Item ex bulla Alexandri IV, ibi: *Thomæ magistro et fratrib. Hospitalis Sancti Thomæ Martyris Acconen.* Vocantur etiam sancti Joannis Acconensis milites, quia ad exemplum equitum S. Joannis Hierosolymitani, in Accone civitate seu Ptolemaide infirmis inserviebant. Franciscus Mennenius, *loc. cit.*; Tamb, *loc. cit.*, n. 93.

(101. *Equestris ordo Sancti Jacobi in Hispania*, ut tradunt Lucas episcopus Tudenensis, Vasæus, Didacus Valera, Ambrosius de Morales, Illescas, in *Histor. Pontif.*, part. 1, libr. IV, cap. 81; Fr. Emmanuel, *Qu. regul. lar.*, tom. I, quæst. 5; apud Barb., *cit.*, c. 41, num. 168, et in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Equites S. Jacobi de Spatha apud Hispanos*, num. 2 (qui tamen eos non sequitur, sed cum aliis tenet contrarium), dicunt quod institutus fuerit a Ramiro I, Castellæ rege, qui cum parva manu ingentes Maurorum copias vicisset anno 846 ad amnem Clavigium, quem Hispani vocant *Clauyo*, ducente Christianorum copia sancto Jacobo apostolo, quem rex ipse album prementem equum, ac vexillum rubra cruce distinctum manu præferentem ante acies conspicatus est, in tanti protectoris honorem hanc sacram militiam instituit. Alii hujus ordinis originem referunt ad Alphonsum IX, Castellæ regem, qui ensiferis adiutoribus memorabili ad Navas Tolosanas victoria politus, hujusmodi milites in unum collectos, privatis rebus in commune collatis, equites ad fidei defensionem contra infideles suscipiendam ordinavit. Ipse autem Barbosa, *loc. cit.*, dicit quod equites Sancti Jacobi de Spatha apud Hispanos instituti sunt sub Regula Sancti Augustini a quibusdam Hispanis Legionensibus, et Gallecis, qui, bonis in commune collatis, se, suaque devovere tutandis Christianis a Maurorum incursionibus, iis, maxime, qui ad Sanctum Jacobum Compostellanum peregrinantur, ope et cura canonicorum regularium Sancti Eligii, cujus cenobium non longe distat a Compostella. Et hoc anno 1170, Pontifice Alexandro III, Alphonso IX, Castellæ rege. Uteunque sit, certum est hunc ordinem

(98. *Equestris ordo S. Joannis Hierosolymitani, seu Melitensis* sub Regula S. Aug. et propriis constitutionibus, quando et a quo fuerit institutus? Vide verb. *Hierosolymitani equites* per tot., ubi multa ad rem.

(99. *Equestris ordo S. Mariæ Teutonicorum*, sic dictus, quod sub patrocinio Beatissimæ Virginis a Teutonicis, et pro natione Teutonica institutus sit Hierosolymis sub Regula S. Augustini, an. 1119, a quodam viro nobili Teutonico, cujus nomen apud nullum scriptorem, quem legerit, testatur se invenisse Barbosa, lib. I *Juris ecclesiastic.*, cap. 41, num. 167 et in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Equites S. Mariæ Teu-*

tonicorum; ubi dicit quod dictus ordo fuit primus dicto anno 1119, Calisto II Pontifice, institutus sub sodalitati specie ad recreandos Hierosolymis, et excipiendos peregrinos gentis Germanicæ; deinde vero ad tutandum eosdem ab incursionibus Barbarorum, confirmatus est ordo a Cælestino III, anno 1192. Barbosa, *loc. cit.*, num. 92; Morigia, *De origine relig.*, libr. IV, c. 3; Marulus, in *Oceano religion.*, libr. III, pag. 212, et alii.

(100. *Equestris ordo S. Joannis Acconensis, et S. Thomæ Martyris* imitatione prædicatorum erectus est sub Regula S. Augustini, et protectione S. Thomæ martyris, a quo nomen desumpsit, ut constat ex bullis Summorum Pontificum apud Mennenium, *De Equestr. ordin. symbol. et orig.*, pag. 38, ubi refert hanc inscriptionem, ibi: *Magistro et fratrib. Militiæ Hospitalis S. Thomæ martyris Cantuarien. Acconen.* Item ex bulla Alexandri IV, ibi: *Thomæ magistro et fratrib. Hospitalis Sancti Thomæ Martyris Acconen.* Vocantur etiam sancti Joannis Acconensis milites, quia ad exemplum equitum S. Joannis Hierosolymitani, in Accone civitate seu Ptolemaide infirmis inserviebant. Franciscus Mennenius, *loc. cit.*; Tamb, *loc. cit.*, n. 93.

(101. *Equestris ordo Sancti Jacobi in Hispania*, ut tradunt Lucas episcopus Tudenensis, Vasæus, Didacus Valera, Ambrosius de Morales, Illescas, in *Histor. Pontif.*, part. 1, libr. IV, cap. 81; Fr. Emmanuel, *Qu. regul. lar.*, tom. I, quæst. 5; apud Barb., *cit.*, c. 41, num. 168, et in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Equites S. Jacobi de Spatha apud Hispanos*, num. 2 (qui tamen eos non sequitur, sed cum aliis tenet contrarium), dicunt quod institutus fuerit a Ramiro I, Castellæ rege, qui cum parva manu ingentes Maurorum copias vicisset anno 846 ad amnem Clavigium, quem Hispani vocant *Clauyo*, ducente Christianorum copia sancto Jacobo apostolo, quem rex ipse album prementem equum, ac vexillum rubra cruce distinctum manu præferentem ante acies conspicatus est, in tanti protectoris honorem hanc sacram militiam instituit. Alii hujus ordinis originem referunt ad Alphonsum IX, Castellæ regem, qui ensiferis adiutoribus memorabili ad Navas Tolosanas victoria politus, hujusmodi milites in unum collectos, privatis rebus in commune collatis, equites ad fidei defensionem contra infideles suscipiendam ordinavit. Ipse autem Barbosa, *loc. cit.*, dicit quod equites Sancti Jacobi de Spatha apud Hispanos instituti sunt sub Regula Sancti Augustini a quibusdam Hispanis Legionensibus, et Gallecis, qui, bonis in commune collatis, se, suaque devovere tutandis Christianis a Maurorum incursionibus, iis, maxime, qui ad Sanctum Jacobum Compostellanum peregrinantur, ope et cura canonicorum regularium Sancti Eligii, cujus cenobium non longe distat a Compostella. Et hoc anno 1170, Pontifice Alexandro III, Alphonso IX, Castellæ rege. Uteunque sit, certum est hunc ordinem

tuisse approbatum a dicto Alexandro III, constitut. 5, incipit. *Benedictus Deus*, III Nonas Julii 1175.

(102. *Equestris ordo S. Jacobi in Lusitania* eadem habet initia, quæ ordo S. Jacobi in Hispania, et eandem S. Augustini Regulam proficitur. Et hujus ordinis privilegia habentur in constitutione 32 Gregorii XIII, incip. *Ex Apostolica Sedis*; et in constitut. 24 Pauli V, incip. *Majestatis*; in qua concedit, ut Equites S. Jacobi de Spatha regni Portugalliæ contra infideles per quinquennium militantes, ejusdem Militiæ commendas consequi possint. Tambur., *loc. cit.*, num. 95; Barbos., in *Summa*, verb. *Equites S. Jacobi apud Lusitanos*, et *cit.* c. 41, n. 169, et alii apud ipsos.

(103. *Equestris ordo S. Mariæ Gloriosæ apud Italos*, ut refert Barb. *cit.*, cap. 41, n. 171, et in *Summa*, verb. *Equites S. Mariæ gloriosæ apud Italos*, qui reponit ipsum inter Militares Regulam S. Augustini observantes, institutus est a P. Bartholomæo de Vicentia ordinis Prædicatorum ejusdem urbis episcopo, anno 1233, Pontifice Gregorio IX, Tamburini, autem, *loc. cit.*, n. 96, cum aliis dicit fuisse institutum temporibus Urbani VI. Cum enim Bononiæ et Mutinæ tunc temporis nobiles quidam viri a publicis oneribus alienati, prædicto Pontifici supplicassent pro Nova Militia hac instituta, horum precibus annuit, atque ita novus hic ordo erectus est, et floret maxime Bononiæ et Mutinæ sub nomine S. Mariæ Matris Domini.

(104. *Equestris ordo S. Mariæ de Mercede* institutus fuit a Jacobo I Aragoniæ rege sub Regula S. Augustini, anno 1218 (143), Pontifice Honorio III. Barbosa, *cit.*, c. 41, n. 171, et in *Summa*, verb. *Equites S. Mariæ de Mercede apud Aragonios*; Marulus, in *Oceano relig.* 6, pag. 335, ubi dicit, fuisse exstinctum non sine maximo captivorum fidelium damno. Quem ordinem militasse sub Regula Sancti Benedicti multi contendunt cum Tamburino, *loc. cit.*, q. 5, n. 80.

(105. *Equestris ordo S. Mariæ de monte Carmelo apud Gallos* institutus est a Philiberto Nerestano Gallo sub Regula S. Augustini anno 1607, Pontifice Paulo V, regnante in Gallia Henrico IV, et fuit approbatus a dicto Paulo V, constit. 41, incip. *Romanus*. Barb., *cit.*, cap. 41, n. 173, et alii.

ARTICULUS IV.

Quoad tertiam principalem regulam, et militantes sub ipsa.

SUMMARIUM.

1. Tertia principalior regula est S. Benedicti, ab eodem sancto instituta. — 2. Specuensis, sive Casinensis, aut Benedictina congregatio. — 3. Sicula congr. — 4. Gallica congr. — 5. Benchoensis congr. in Hibernia. — 6. S. Augustini Santuariensis congr. in Anglia. — 7. Valleclarenensis, seu Cirbitana congr. — 8. Lirinensis congr. in Gallia. — 9. Floriacensis congregat. — 10. Ingirviensis, seu Giribenna congr. in Anglia. — 11. Fuldensis congr. in Germania. —

(143) Vide addit. ad num. 64.

12. Dunstanensis congr. in Anglia. — 13. Cluniacensis congr. in Burgundia. — 14. Camaldulensis congr. — 15. Fontis, seu Montis Coryli congr. — 16. Hirsfeldensis congregatio in Germania. — 17. Sanctimonialium Damianitarum congr. — 18. Sanctimonialium Camaldulensium congr. — 19. Vallis Umbrosæ congreg. — 20. Cong. sanctimonialium Vallis Umbrosæ. — 21. Cavensis congr. — 22. Vivariensis congr. — 23. Sancti Lanfranchi congr. in Anglia. — 24. Sancti Ariedi congr. — 25. Hirsaugiensis congr. — 26. Grandimontensis congr. — 27. Cisterciensis congr. — 28. Fontanensis congr. eremitarum. — 29. Fontis Ebraldi congr. — 30. Cavignacensis congr. — 31. Mellicensis congr. — 32. Montis Virginis congr. — 33. Guillelmitarum congr. — 34. Adest et alia Guillelmitarum congregatio in Gallia. — 35. Florensensis congr. — 36. Humiliatorum congr. — 37. S. Pauli primi eremite congr. — 38. Silvestrina congr. — 39. Vallumbrosellæ congr. in Gallia. — 40. Vallis Caulium congr. — 41. S. Nicolai de Arenis congr. — 42. Cælestina congr. — 43. Vallis Scholarium congr. — 44. Olivetana congr. — 45. Benedictina congr. Nigrorum in Anglia. — 46. S. Burgæ Viduæ, seu Birgittæ congregatio. — 47. Cisterciensis congregatio in regnis Castellæ. — 48. Genuensis congregatio. — 49. Bursfeldensis in Germania congregatio. — 50. Sagiensis congr. — 51. S. Bernardi congregatio Cisterciensis in Italia. — 52. Casalis S. Benedicti congregatio. — 53. S. Justinae de Padua congregatio Casinensis. — 54. S. Michaelis de Murano congr. — 55. Montis Coronæ congr. — 56. Congregatio eremitarum Camaldulensium — 57. Vallesoletana congregatio S. Benedicti de Observantia. — 58. Lusitana congregatio S. Benedicti. — 59. Ulyssiponensis congregatio S. Benedicti. — 60. Melidensis congregatio S. Benedicti. — 61. Fulliensis B. Mariæ Virginis congregatio. — 62. Cisterciensis congregatio in Hispania. — 63. Cisterciensis congregatio Romana. — 64. Fulliensis congregatio Reformatorem S. Bernardi in Italia. — 65. Congregatio Cisterciensis B. Mariæ Virginis Calabriae et Lucaniae. — 66. Scotorum congregatio. — 67. Sclavorum congregatio. — 68. Templariorum equitum ordo. — 69. Sancti Salvatoris equitum ordo. — 70. Avisiensium, sive de Avis equitum ordo. — 71. Calatravæ equitum ordo. — 72. Gladiferorum equitum ordo. — 73. Equitum S. Juliani de Percyro ordo. — 74. Equitum Montis Gaudii ordo. — 75. Ordo equitum de Alfama. — 76. Ordo equitum de Ala. — 77. Alcantaræ equitum ordo. — 78. Montis Franci equitum, sive equitum de Monfranc ordo. — 79. Truxillensium equitum ordo. — 80. Montesæ equitum ordo. — 81. Equitum Jesu Christi ordo. — 82. Equitum S. Stephani ordo. — 83. Equitum S. Maurii, et S. Lazari ordo. — 84. Ordo equitum S. Bernardi in Hispania.

(1. Tertia principalior Regula est Sancti Benedicti ab eodem sancto instituta circa annum 500, sub Pontifice Symmacho, ut refert Barbosa lib. I *Juris Eccles. univers.*, cap. 41, num. 35. Vel circa annum 520, ut referunt Miranda, tom. I, quæst. 4, art. 2; Tamburini, *De jur. abbat.*, tom. III, disp. 24, q. 5, n. 3; Brugnol., et alii. * Sive anno 520 adumbrata et concepta, deinde in Casino monte absoluta. Mabillonius *Annal. ordinis S. Benedicti* lib. II. * Sub hac Regula plures erectæ sunt et militant congregationes, quorum LXXXV adducit Tamburini, *cit.*, disp. 24, q. 5 per tot.; Bordonus et alii.

(2. *Specuensis, sive Casinensis, aut Bene-*